

откакъ се откриха въ 1873 г. и железници въ Тракия и Македония. Но за това е необходимо преди всичко, щото тези прекрасни земи, тъй щедро наследени от природата и населени съ такъв единъ работливъ народъ, да бждатъ подъ едно по-хуманно и разумно правителство. При продължащото се вътре и външно разложение, въ което, въпреки всички преобразования, Високата Порта изпаднала напоследъкъ съ необикновена бързина и при засилващата се противоположность между християнското население, което жадува за европейска гражданска уредба, и мюсюлманите, които страстно се стремятъ да възстановятъ предишното си юрлучно право, миролюбива развръзка бѣ немислима. Съ избухването на херцеговинското въстание (1875 г.) бѣ даденъ вече тласъкъ къмъ единъ новъ редъ. А на следната година България бѣ сполетяна отъужасната, на всички известна катастрофа, описането на която, обаче, не влиза въ рамките на нашето изложение.
